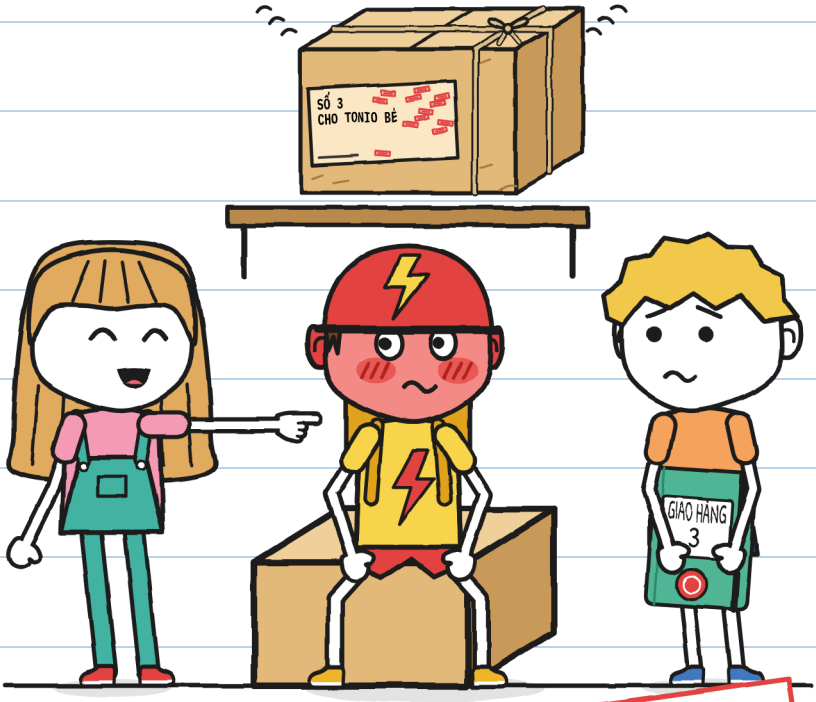
GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 3

Xin trả lại

LinguAula

(của Guni)

CỠ XS
Mới tập đọc · 5+

GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 3

Xin trả lại

Lời và tranh: LinguAula

CỠ XS · Mới tập đọc · 5+

Bản tiếng Việt: LinguAula

Xuất bản lần đầu: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

Được photocopy tự do, dùng cho lớp học và cho gia đình.

Cuốn thứ ba của bộ sách.

LinguAula

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

Không ai bị thương. Đỏ mặt thì có. — J.

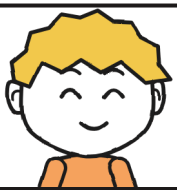
Tớ đọc trước. —J.

Nếu bạn nhặt được nó, xin hãy trả lại.

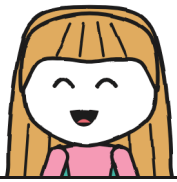
CHỈ TRONG TRUYỆN

Xe đạp thật: xem trang 76. —J.

AI LÀ AI

Guni vẽ đủ thứ.

Julita viết bằng màu xanh lá.

Tonio hay đỏ mặt.

Mara, cô phù thủy.

Zoe đặt biệt danh.

Bruno từng xì lốp một lần.

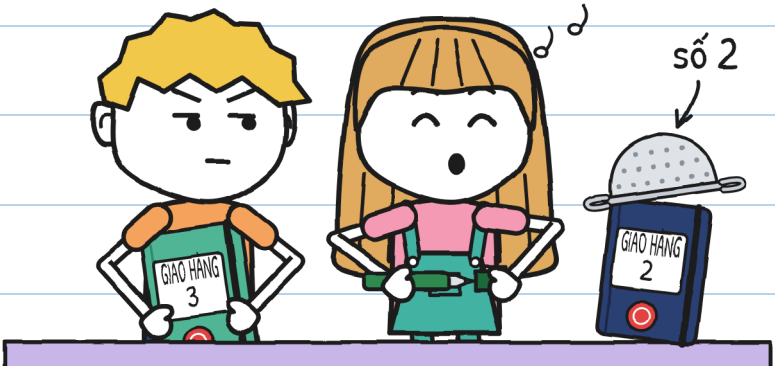
Gói số 3 kêu leng keng.

R. Không có tên.

SỔ GIAO HÀNG 3
của Guni

"Bí mật": tớ đọc trước. —J.

Sổ 2 hết rồi. Cuốn này màu xanh lá. Julita dùng trước.

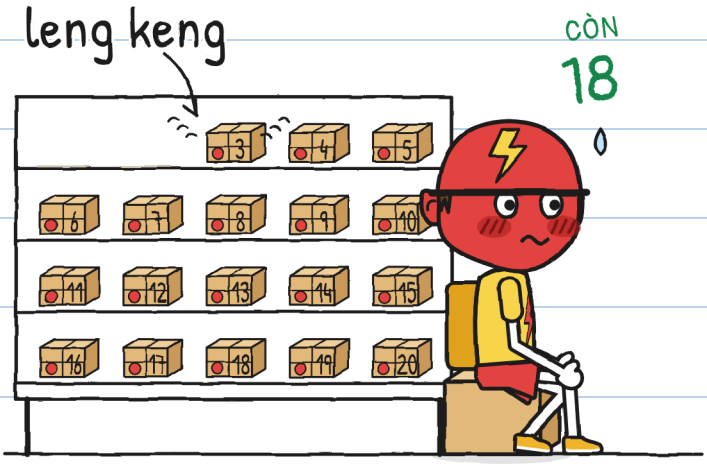
Để giúp cậu. Không có gì. —J.

Tớ không nhờ bạn ấy giúp.

CHƯƠNG 1

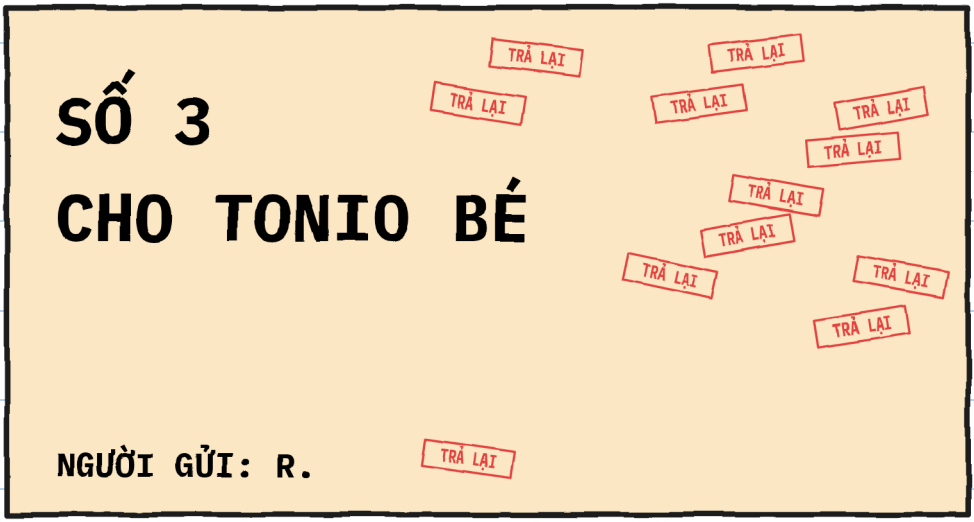
Leng keng

Cô Mara giữ những gói
hàng mà không ai giao.
Đêm có giông, một gói hàng kêu lên.
Leng keng.

Đó là gói số 3. Tonio đỏ mặt.

Không có chữ ký, gói trả lại sẽ bay về. Chỉ chữ ký của người nhận mới có giá trị.

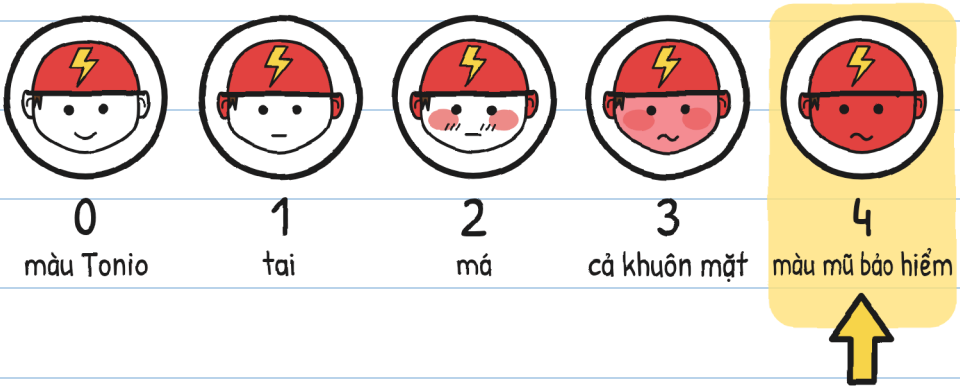
Julita đọc: —Cho To...

Bạn ấy im bặt. Tonio đang đỏ lên.

Tớ đọc được nửa chữ. —J.

Tonio đỏ từng phần một.

ĐỎ KẾ CỦA TONIO

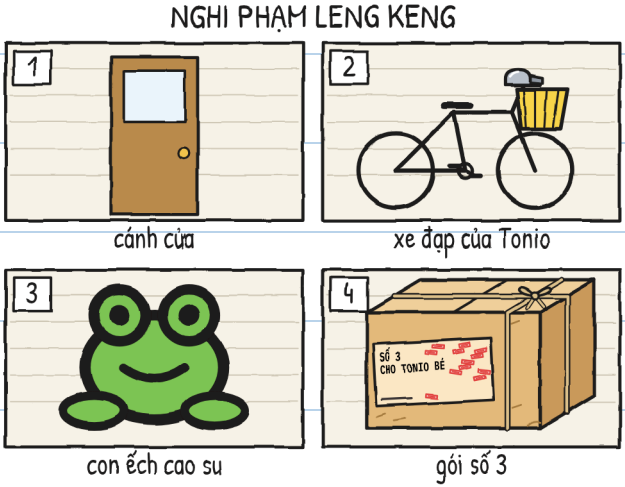
—Gói hàng đó có thể chờ —Tonio nói.

CHỚP không vội.

Lần đầu tiên CHỚP chịu chờ.

Đêm đó: 4. Chỉ có màu xanh lá. —J.

—Hôm nay không mở
gì hết —cô Mara nói.
Nó lại kêu: leng keng!
—Là cánh cửa! —Julita nói.
Mỗi khi không hiểu chuyện gì,
tớ lập một danh sách.

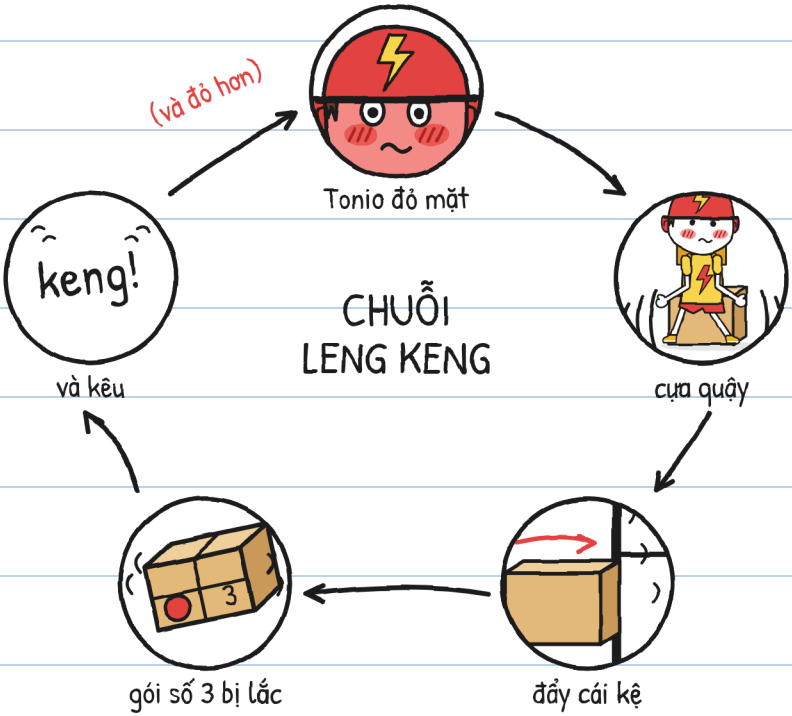
Con ếch vô tội. —J.

Tớ thử các tiếng động ngoài vỉa hè.
Cửa, chuông xe, ếch: kẽo kẹt,
KÍNH COONG!, chút chít.

Không cái nào kêu như
thế. Tonio nhúc nhích.
Leng keng.

Cái thùng của Tonio chạm vào cái kệ.

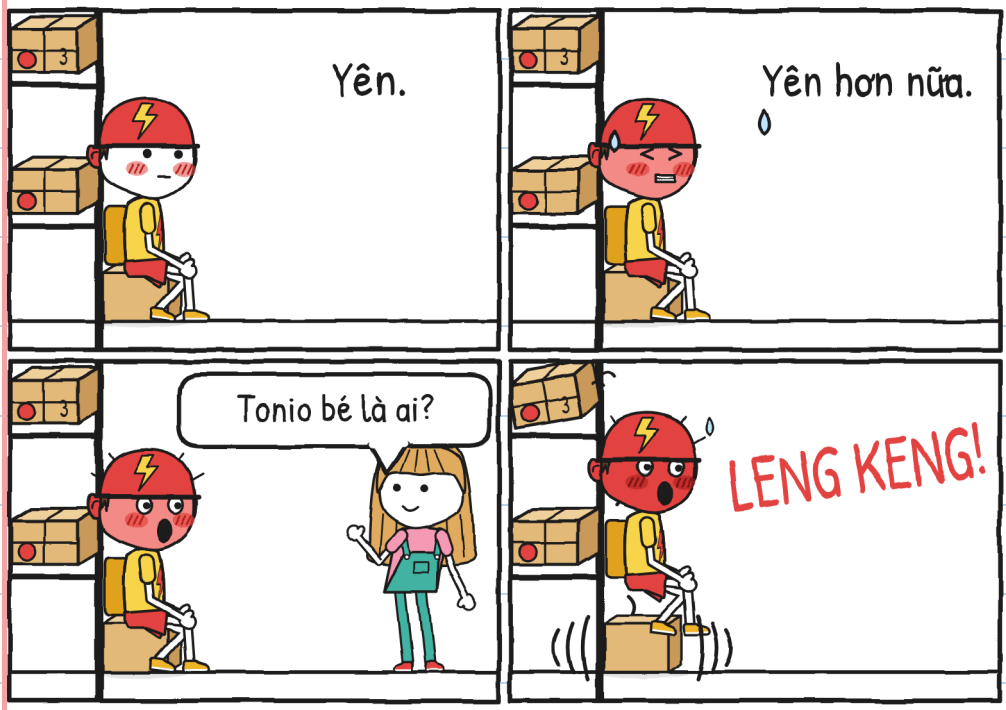
Không phải phép màu. Là Tonio.

Trong gói hàng có thứ gì đó kêu.

Giống tớ. —J.

Tonio quyết định ngồi yên.

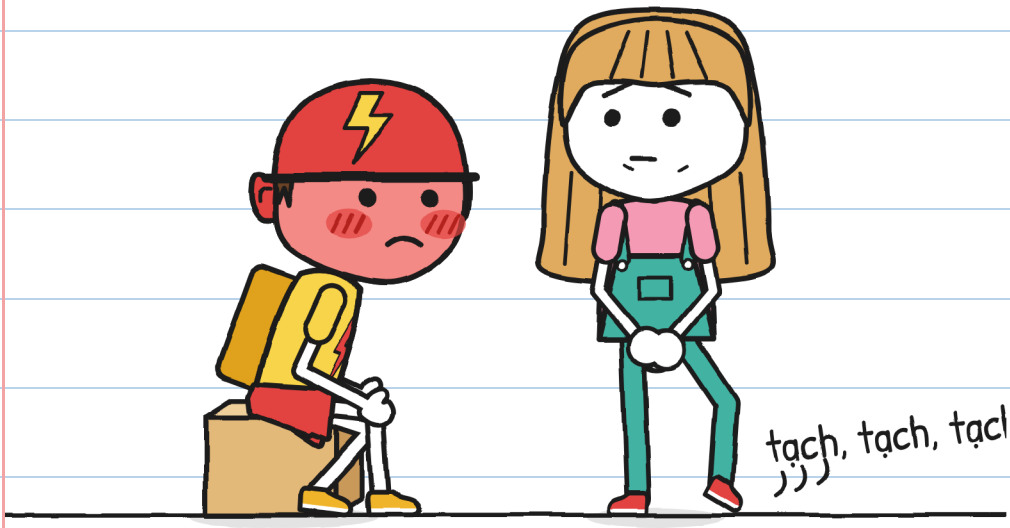
Cậu ta chỉ yên được chừng này:

Câu hỏi thì không đẩy được cái kệ. —J.

Câu này thì có.

—Là tớ —Tonio nói—. Hồi nhỏ.
Julita có rất nhiều câu
hỏi. Bạn ấy ngậm miệng lại.

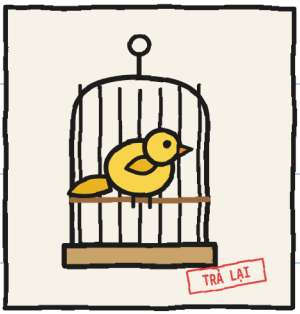

—Tớ không hỏi nữa —Julita nói.
Chân bạn ấy cứ động đậy.

Những câu hỏi chưa hỏi: chín câu. —J.

—Sao cô chưa bao giờ mang
nó đến cho người nhận ạ? —tớ hỏi.
—Cô mang mười hai lần. Không
có đường, không có số nhà, không có họ.

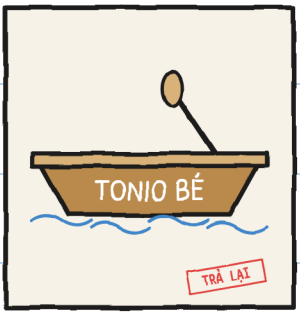
CÁC TONIO BÉ CỦA CÔ MARA

1. Một con chim hoàng yến.
(Không tính.)

2. Ông Antonio, 71 tuổi.
("Ước gì được thế".)

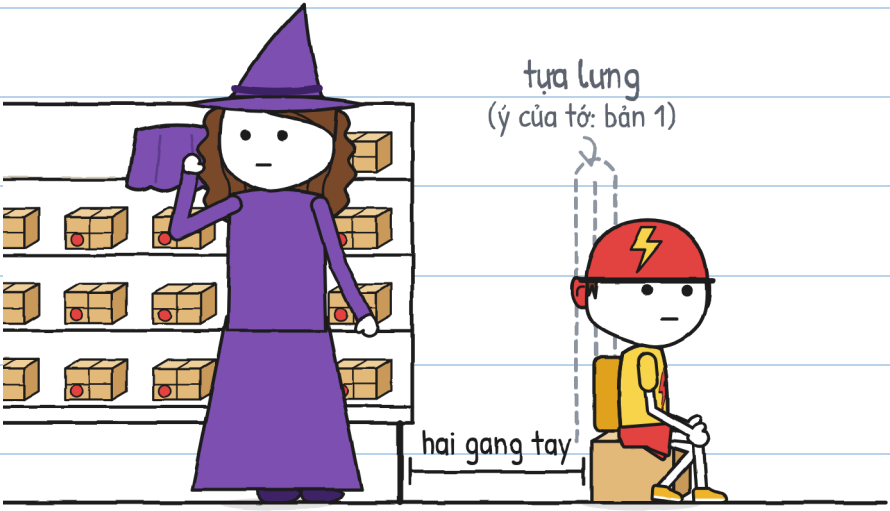

3. Một chiếc thuyền trên kênh.
(Không có tay.)

—Còn Tonio thì sao? —Julita hỏi.
—Chẳng ai nói tên
cậu ấy cho cô —cô Mara nói.

Cô Mara phủ gói số 3. Cô kéo cái thùng của Tonio ra xa.

—Giờ cháu cựa quậy thoải mái.

Tonio có thể đi bằng xe.

Cậu ta lại ngồi xuống.

Chẳng ai nhờ làm tựa lưng. —J.

—Mai cháu đến —Tonio nói—. Nói chuyện riêng. Không ai của CHỚP.

Gói hàng là của Tonio.

Cậu ta có muốn nó không?

Tớ đã biết cách giúp cậu ta rồi. —J.

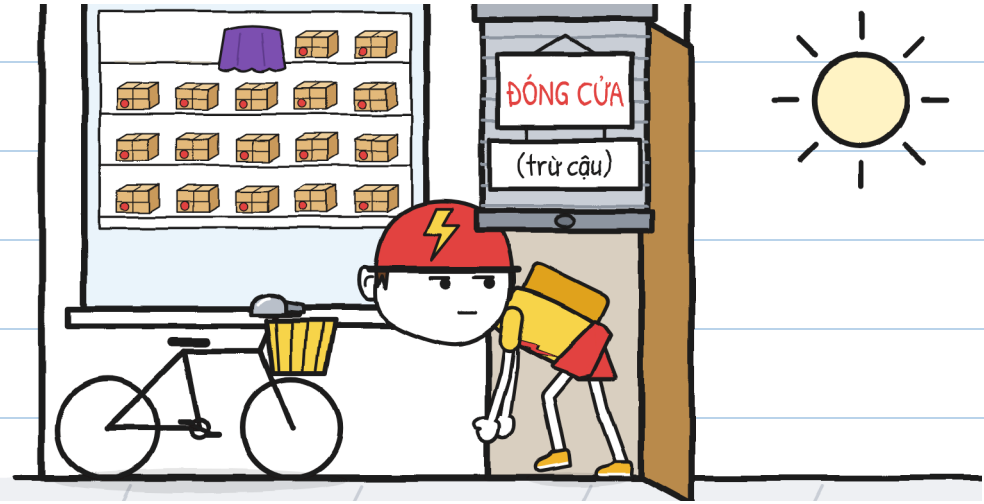
Đó mới là điều làm tớ lo.

CHƯƠNG 2

Chưa đồng ý đâu

Chủ nhật cửa hàng đóng cửa.

Tonio đến lúc mười một giờ. Cậu ta nhìn hai bên. Không có ai của CHỚP.

Bọn tớ đến sớm hơn. Phòng khi. —J.

Cô Mara đặt gói số 3 lên quầy.

—Cháu có muốn nhận không?

—Cháu chưa đồng ý đâu.

—Cháu cũng chưa nói không.

—Cháu nói là: "Cháu chưa đồng ý đâu".

Ba câu để khởi ký. —J.

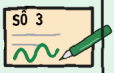
Tonio ôm cái hộp như ôm cái nồi nóng.

Leng keng.

Cậu ta buông ra.

—Nếu cậu ấy mang nó về nhà thì sao? —Julita nói.

—Con dấu tính theo mực —cô Mara nói.

CÓ TÍNH LÀ ĐÃ GIAO KHÔNG?		
	Nhìn nó	KHÔNG
	Cầm nó	KHÔNG
	Mang về nhà	KHÔNG
	Ký bằng mực	CÓ

Tớ với con dấu không nghĩ giống nhau. —J.

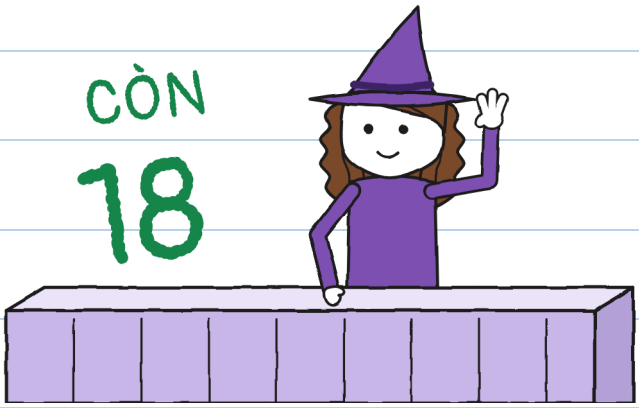
—Chuyến giao này là của các cháu —cô Mara nói.

Ba điều kiện:

1. Không mở hộp.
2. Tonio yêu cầu.
3. Ký, nếu cậu ấy muốn.

—Nếu cậu ấy không bao giờ muốn thì sao?

—Thì không bao giờ.

Tonio im lặng bốn phút. Với CHỚP, gần bằng nửa chuyến giao hàng.

—Cháu mang nó đi, đóng kín —Tonio nói.

—Cháu yêu cầu à?

—Cháu yêu cầu.

Tớ ghi lại lúc nó ra đi:

PHIẾU XUẤT HÀNG

- [x] Hộp: đóng
- [x] Nhãn: dán
- [x] Yêu cầu: Tonio
- [ ] Chữ ký: chưa

Ngoài cửa, Tonio bỏ gói số 3
vào giỏ xe. Nó kêu: leng keng.
Tonio nhìn cái chuông xe của CHỚP.
—Sao thế? —Julita hỏi.
—Không có gì.

"Không có gì" là "có gì". —J.

Tớ thấy hai chiếc xe của CHỚP.

—Cậu chở gì trong giỏ thế? —một bạn gái hét.

—Một chuyến giao.

Cậu ta không nói dối. Cậu ta xoay cái nhãn về phía mình.

Giờ tớ hiểu: không ai của CHỚP. —J.

Đêm đó tớ để rèm kéo lên. Tớ muốn xem gói số 3 có quay về không.

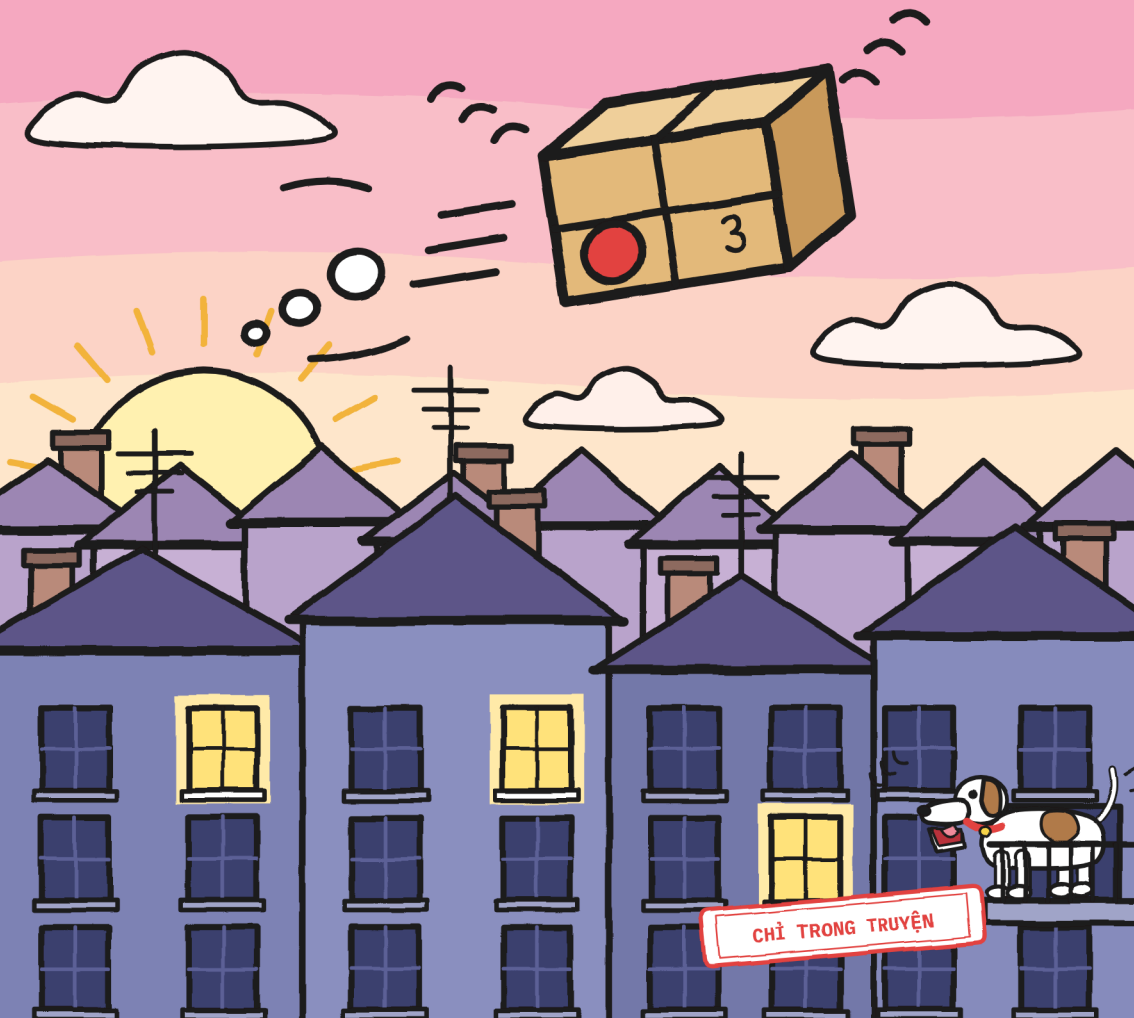
—Con làm gì mà còn thức? —mẹ hỏi.

—Con canh một gói hàng.

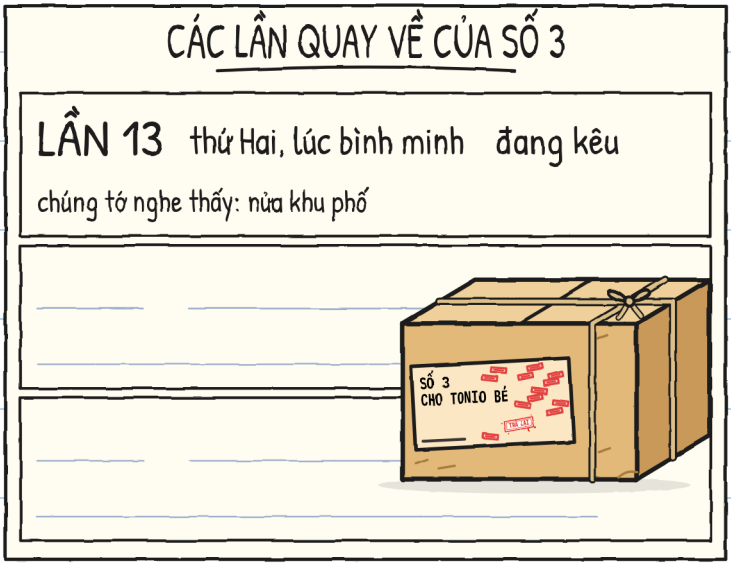
—Thế thì canh khi mặc đồ ngủ.

Lúc bình minh, nghe thấy gói số 3.
Leng keng, leng keng, leng keng.
Nó bay về trên những mái nhà.

Bọn tớ đến cửa hàng. Gói số 3 nằm trên ngăn của nó.

—Đây không phải hình phạt —cô Mara nói—. Đây là quy tắc. Không ai ký: nó quay về.

Mười ba con dấu rồi. —J.

Tonio đến sau khi giao hàng xong.

Cậu ta không hỏi về gói số 3.

Tonio kể cho tớ:

ĐIỀU TONIO KỂ

—Tớ để cái hộp ngoài cửa.

—Sao thế? —Julita hỏi.

—Ở nhà họ gọi tớ là Tonio bé.

—Một chữ ký là xong hết —Julita nói—. Chỉ mất hai giây.

Tớ mở sổ ra. Tớ viết bằng bút bi, ấn thật mạnh:

Tớ không đồng ý. —J.

Tớ có ý khác. —J.

CHƯƠNG 3

Xin chữ ký

Thứ Ba, tớ thấy một cái bàn ngoài vỉa hè.

—Đây là cái giá để xin chữ ký —Julita nói.

—Từ bao giờ?

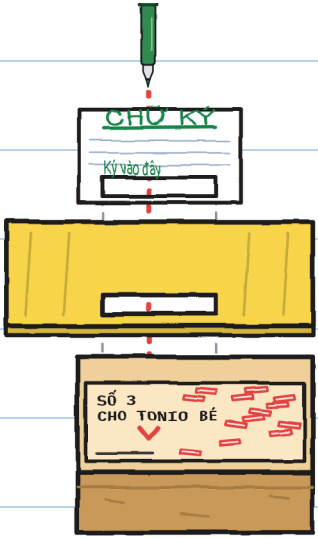
—Từ hôm qua.

Trên giá đỡ có một tờ
giấy có ô cửa sổ nhỏ.
Đó là gói số 3 nằm ngang.

CÁCH HOẠT ĐỘNG

1. Tờ giấy

2. Khăn trải bàn

3. Cái nhãn
4. Ký lên nhãn

—Bằng bút của tớ —Julita nói,
vui vẻ—. Ngày mai gói số 3 không
quay về nữa. Bất ngờ chưa!

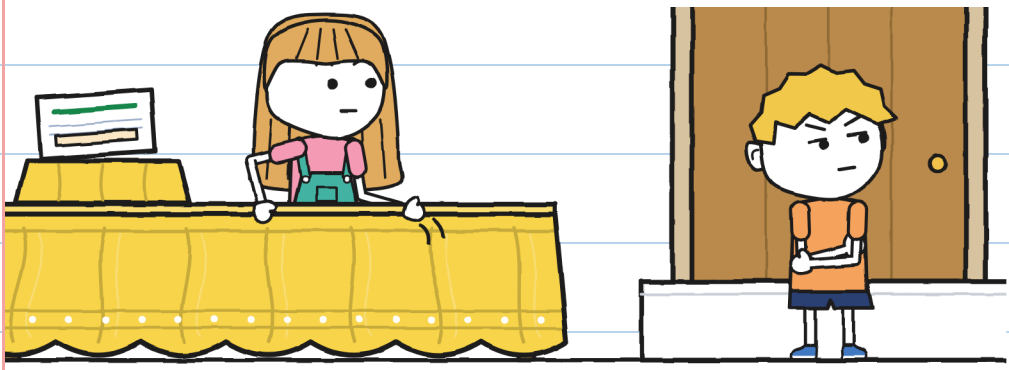
—Tonio có nhờ đâu —tớ nói.

—Còn cô Mara?

—Tớ nói với cô: "Bàn chữ ký".

Tớ nhắc bạn ấy chuyện bà Flora.

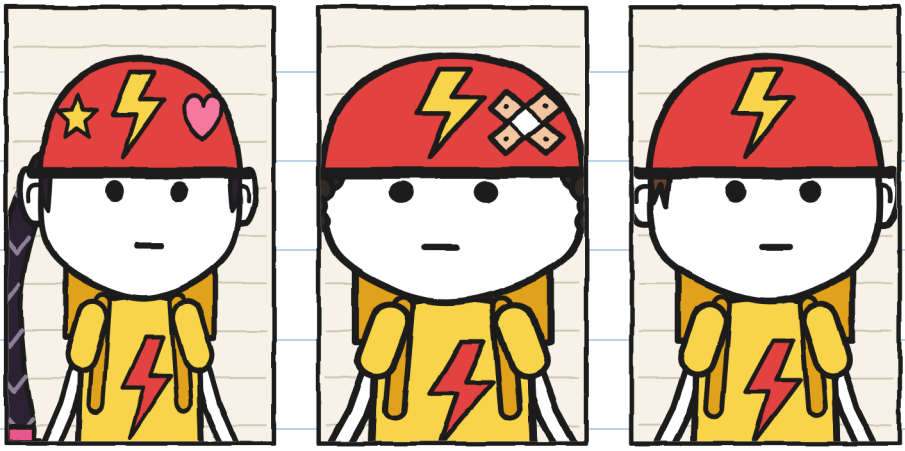
—Không giống nhau —Julita nói.

Rất nghiêm túc. Chẳng giúp gì cả. —J.

CHỚP đi qua lúc năm giờ mười. Ba người, nối đuôi nhau.

PHIẾU CỦA CHỚP

ZOE, "Tên Lửa":
~~nhanh nhất.~~
Đặt biệt danh.

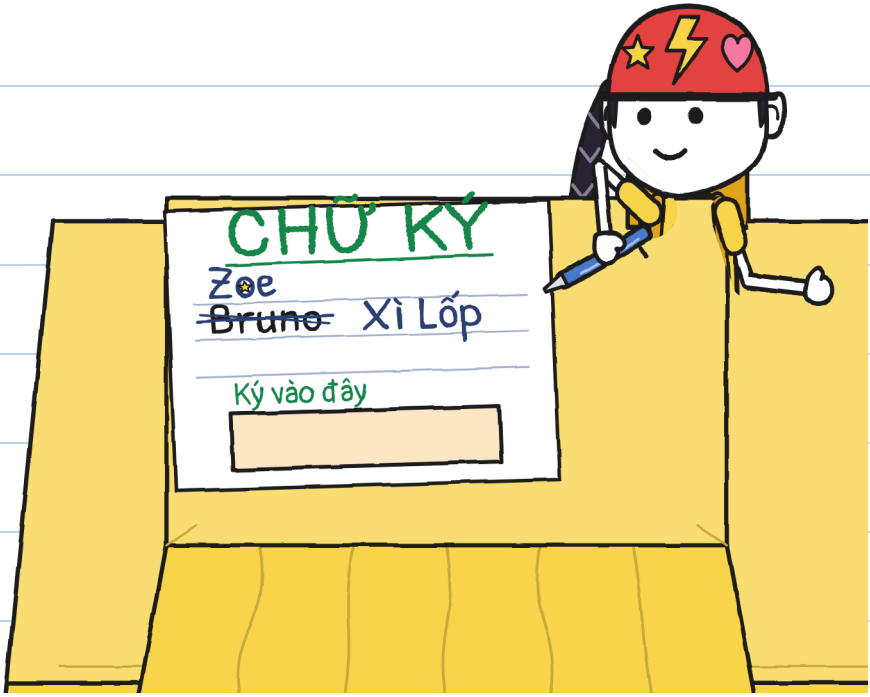
BRUNO, "Xì Lốp":
~~từng xì lốp một lần.~~
Hai năm trước.

TONIO:
~~chưa có biệt danh.~~
Chưa.

—Chữ ký? Của bọn mình? —Zoe nói. Bạn ấy phanh lại rồi xuống xe.

Chưa ai xin họ chữ ký. —J.

Zoe gạch "Bruno" và viết "Xì Lốp".
—Ở CHỚP biệt danh không
bỏ được đâu —Bruno nói.

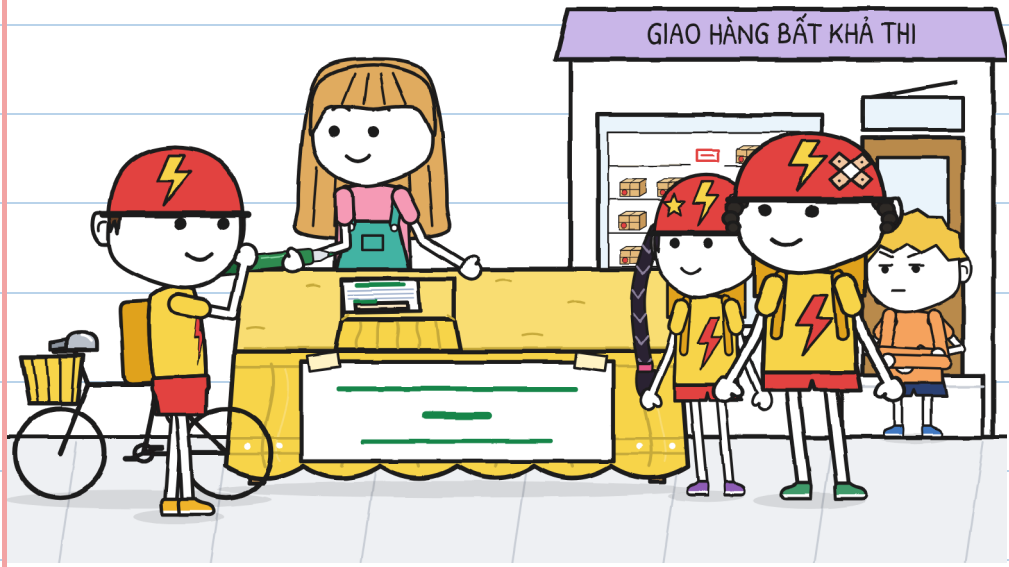

Tonio vẫn ngồi trên xe.
Cậu ta nhìn cái bàn.

—Đến lượt cậu, Tonio —Julita nói.

Bạn ấy đưa cây bút dạ xanh lá.

Tonio xuống xe và đứng thẳng.

Từ bậc thềm, tớ

thấy hết. Và tớ im lặng.

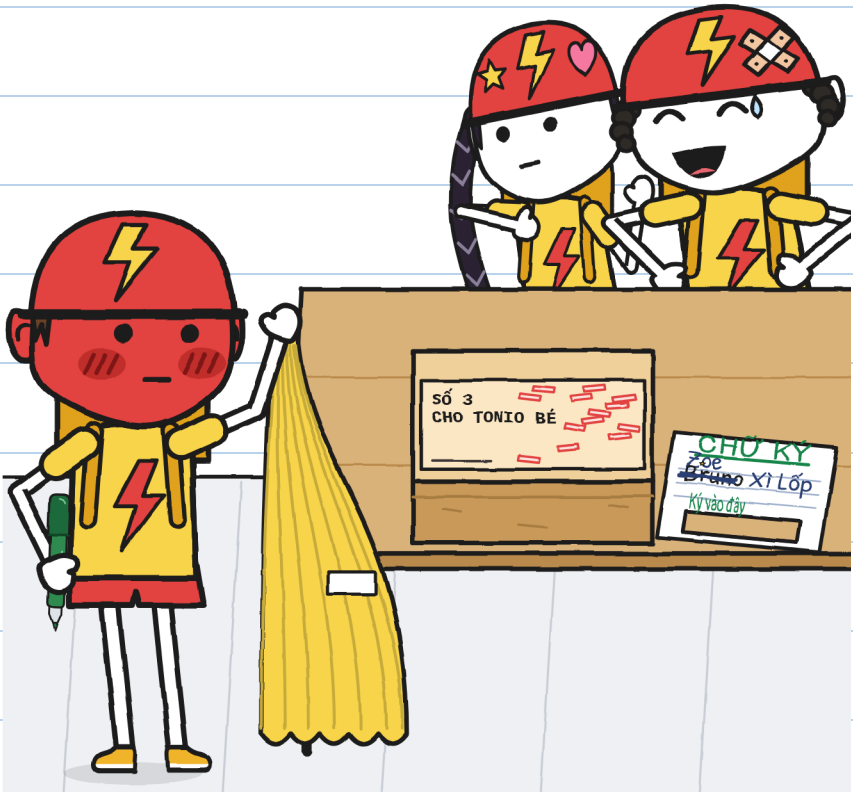
Tớ đứng dậy.

—Tonio, khoan đã...

Tớ nói muộn: dưới khăn trải bàn có gì đó kêu lên.

Tonio vén khăn trải bàn lên.

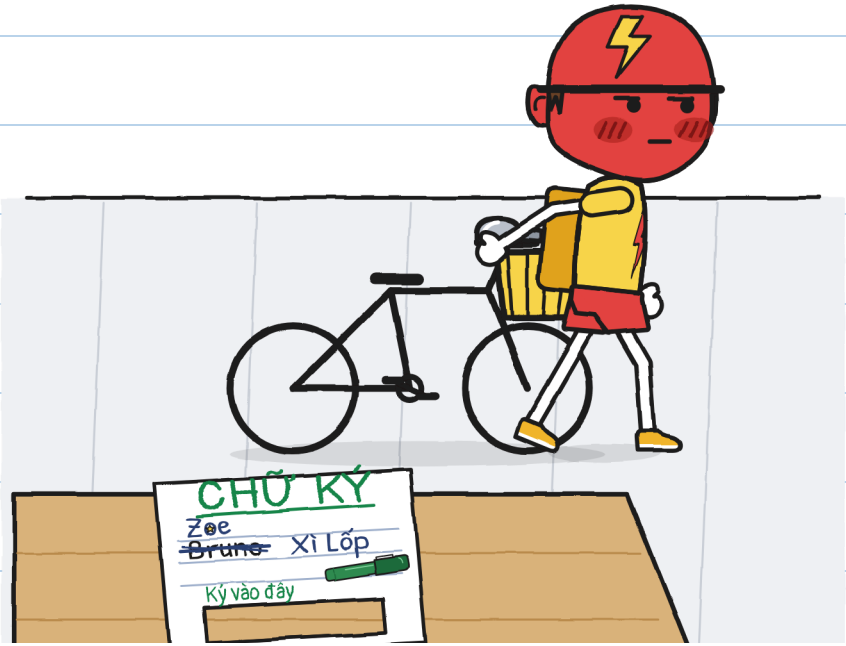
—"Cho To-ni-o bé" —Zoe đọc.

—Tonio bé á? —Bruno cười. Zoe thì không.

Tonio đậy nắp bút lại.

Cậu ta để nó đó, chưa ký.

—CHỚP không ký vào bẫy.

Cậu ta đỏ vì giận, không phải vì ngượng.

Đỏ kế không có số cho cái đỏ đó. —J.

Cô Mara phủ tấm vải tím lên gói số 3.

—Nó chưa được giao —cô nói—.

Đó là chuyện của Tonio.

Họ đi mà không bấm chuông.

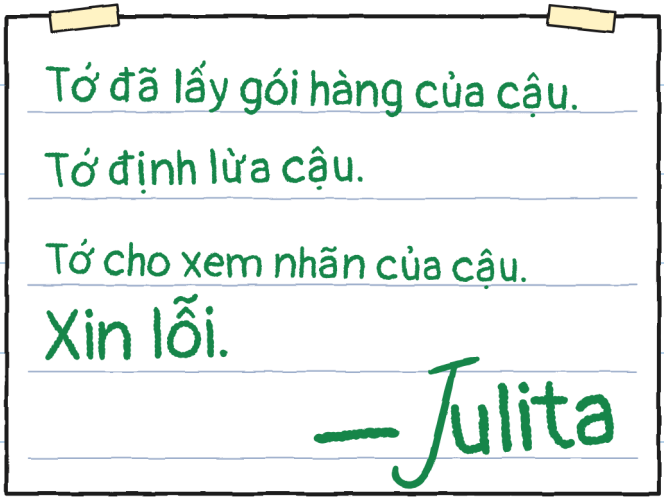
Tớ giúp Julita dọn. Hai
chữ ký và một cái lỗ.
—Tớ báo muộn —tớ nói.

Julita kể hết cho cô Mara.
—Chuyện với Tonio thì
cháu tự kể —cô Mara nói.

Thứ Tư, Tonio chạy qua không dừng.
Julita đứng đợi với một tờ giấy.

LỜI XIN LỖI

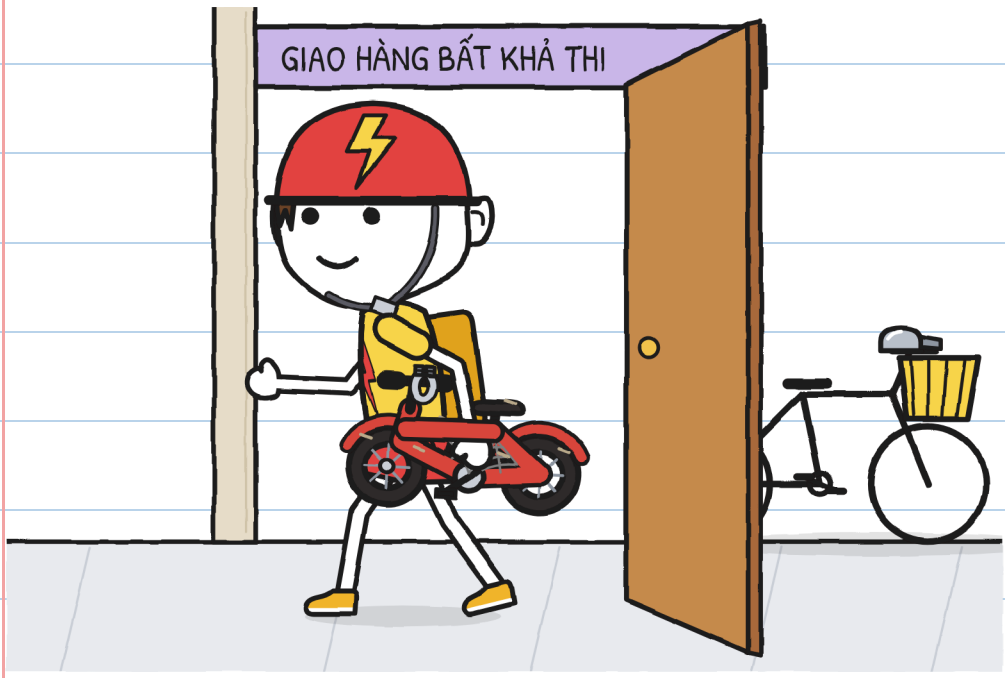

Tonio đọc tờ giấy từ trên xe.
—Cậu tha lỗi cho tớ chứ?
—Tớ đọc rồi.
Tớ ký tên đầy đủ. —J.

CHƯƠNG 4

Chiếc xe đạp nhỏ

Tonio mang đến một chiếc xe đạp nhỏ.

Đó là xe đạp hồi nhỏ của cậu ta.

—Tớ nhớ ra tiếng đó rồi —Tonio nói.

—Cháu muốn mở gói số 3.

Cô Mara đưa bọn tớ vào phòng sau.

—Mở không phải là ký.

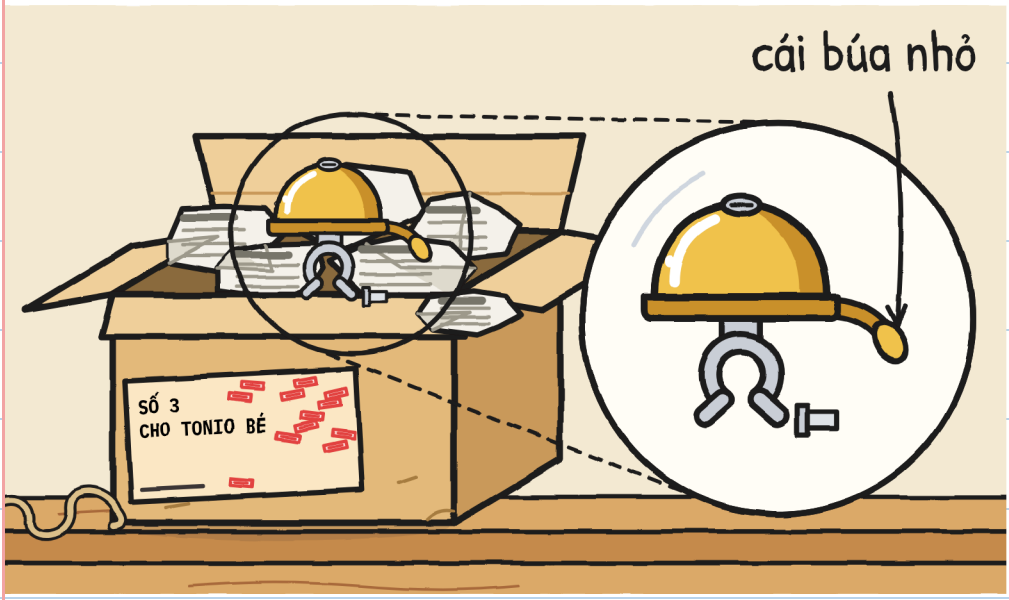

—Tớ ở lại được không? —Julita hỏi.

—Đừng đụng vào gì —Tonio nói.

—Tớ không đụng gì cả.

Tonio cởi sợi dây. Giữa đám giấy...

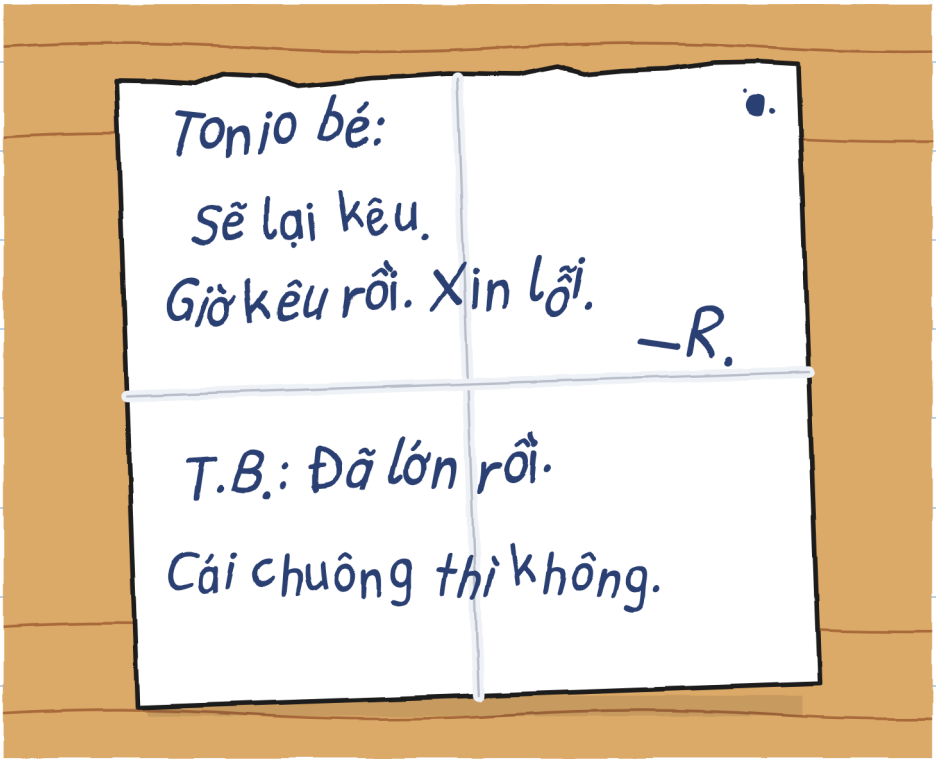
Một cái chuông

xe đạp nhỏ màu vàng kim.

Số 1 cắn. Số 2 chạy. Số 3 chỉ biết kêu.

Một cái chuông nhỏ. Tớ thích. —J.

Bên dưới có một tờ nhắn gấp lại.

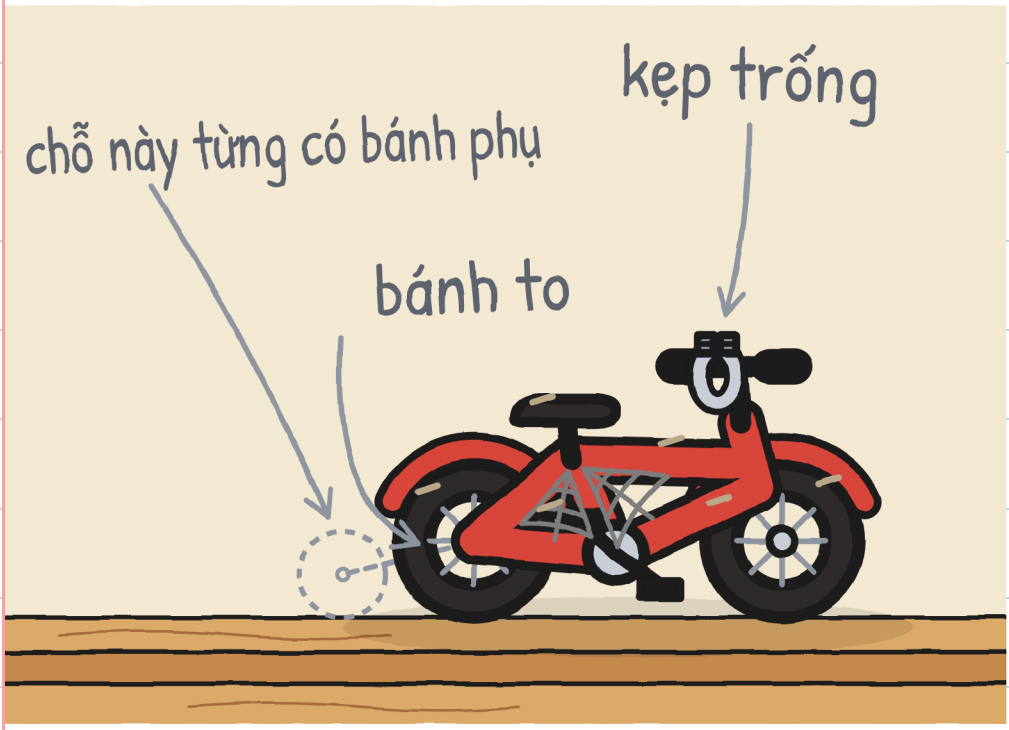

Tonio đọc hai lần.

—Chữ xấu thật —cậu ta nói.

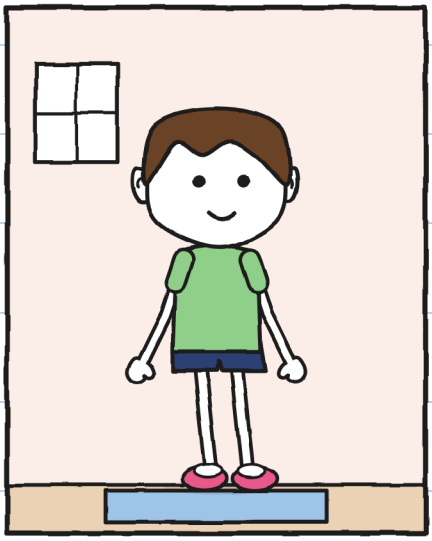
R. giữ lời nhưng muộn. —J.

Rồi Tonio đặt chiếc xe đạp nhỏ lên bàn.

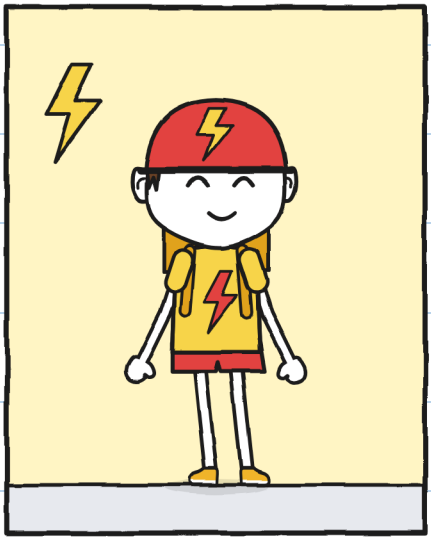

—Nó là của tớ và cái chuông không kêu nữa. Có người nói: "Đưa đây, sẽ sửa cho". Tớ không nhớ mặt.

—Ở nhà tớ được gọi là Tonio
bé —Tonio nói—. Ở CHỚP là Tonio.
Ở đó biệt danh không bỏ được.

Ở NHÀ: Tonio bé

Ở CHỚP: Tonio

—Bruno gọi tớ là Tonio
bé sáu lần rồi —Tonio nói.
Julita co người lại.

—Cậu còn ngồi vừa không? —Julita hỏi.

Tonio ngồi lên.

Vừa. Gần như vậy.

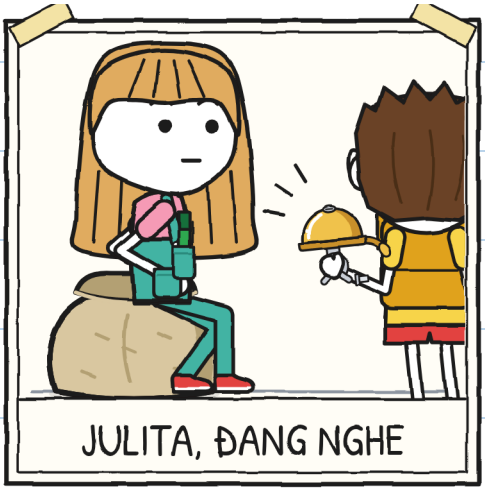
Cô Mara suýt cười. Tonio cũng cười. Tớ không thấy cậu ta cười từ hôm thứ Bảy.

Đỏ kế: O. —J.

—Cậu không phải gắn nó đâu —tớ nói.

—Tớ biết —Tonio nói.

Cậu ta nhìn tớ như thể
lần đầu nghe thấy câu đó.
Julita im lặng nghe
suốt mười một phút.

11 phút

Mười một phút. Cái lưỡi ngủ quên. —J.

—Tớ muốn thử một mình —Tonio nói.
Bọn tớ ra ngoài. Tonio
đóng phòng sau lại.
Tớ vẽ ghế của Tonio.

Leng keng.
Vẫn tiếng leng keng của hôm
thứ Bảy. Rồi một tiếng nữa.

Tonio ra ngoài cùng cái chuông nhỏ.

—Cháu mang nó đến mai, chưa ký.

—Lúc bình minh nó quay

về —cô Mara nói.

Còn mười bốn tiếng nữa. —J.

Thứ Sáu, lần quay về thứ 14. Tonio kể cho tớ:

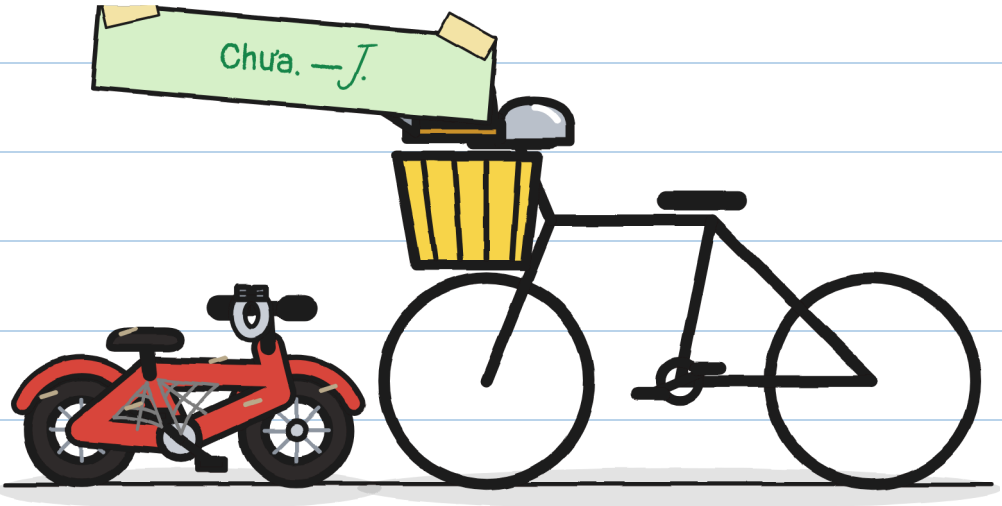
—Gói số 3 ngủ trên bàn đầu giường của tớ. Nó gõ vào kính. Tớ mở cửa sổ cho nó.

Lịch sự quá. —J.

Tớ vẽ hai chiếc xe đạp của Tonio.

Tớ thêm cái chuông nhỏ.

Julita dán một mẩu giấy lên trên.

trước

bây giờ

Bạn ấy nói đúng. Tớ hơi bực.

CHƯƠNG 5

Riêng tư

Gói số 3 nằm trên kệ, có mười bốn con dấu. Tonio nhìn nó từ xa.

Julita đang chuẩn bị gì đó. Tớ thấy sợ.

Đó là một tờ giấy có hai lựa chọn.

—Nếu cháu ký, ai biết?

—Cô và cuốn sổ của cô.

Cô không kể cho CHỚP.

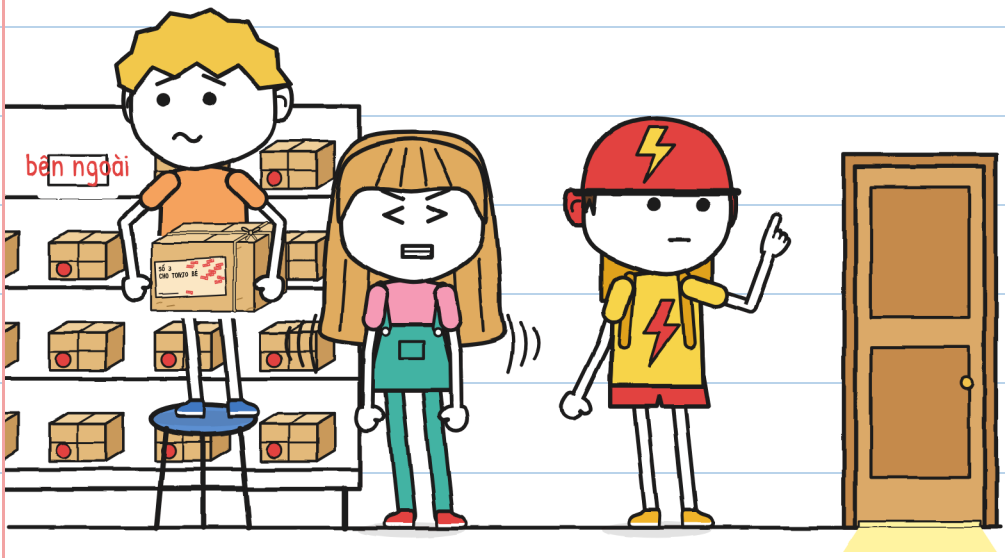

Tên thì ở trong ngăn kéo. —J.

—Cháu chọn B, trong phòng sau —Tonio nói.

Julita không nhảy cẫng lên: tớ thấy bạn ấy đứng rất, rất yên.

—Với hai cậu.

Tonio lấy cái chuông nhỏ và tờ nhắn ra.

—Trước khi ký, tớ xem mình ký cái gì.

Julita đỏ hồng lên

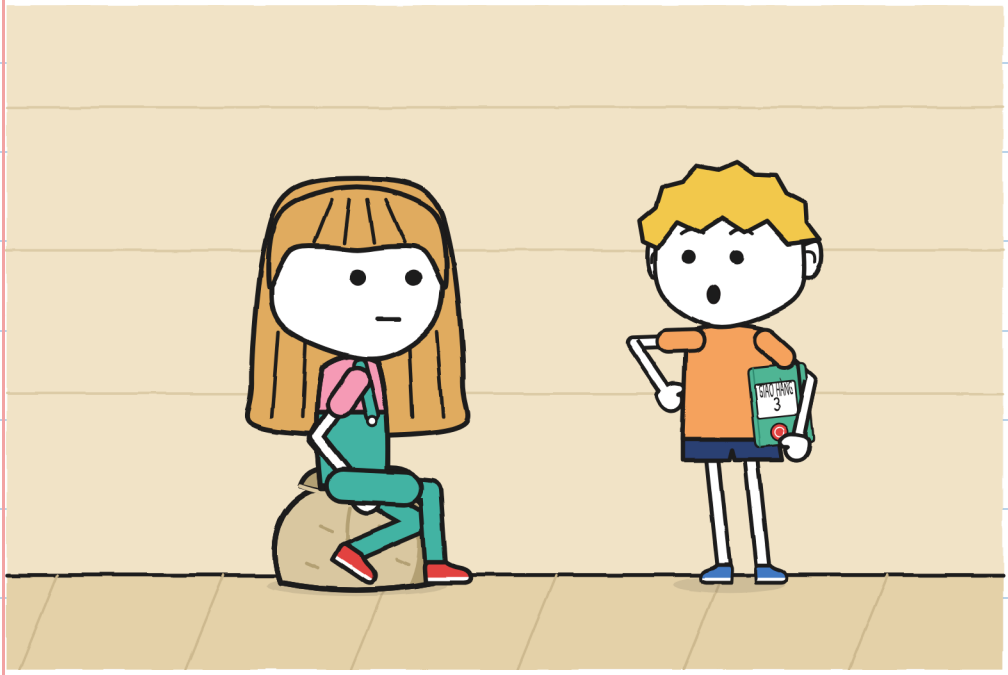
như cái áo của bạn ấy.

Julita ngồi lên một cái bao tải.

—Cậu làm gì vậy? —tớ hỏi.

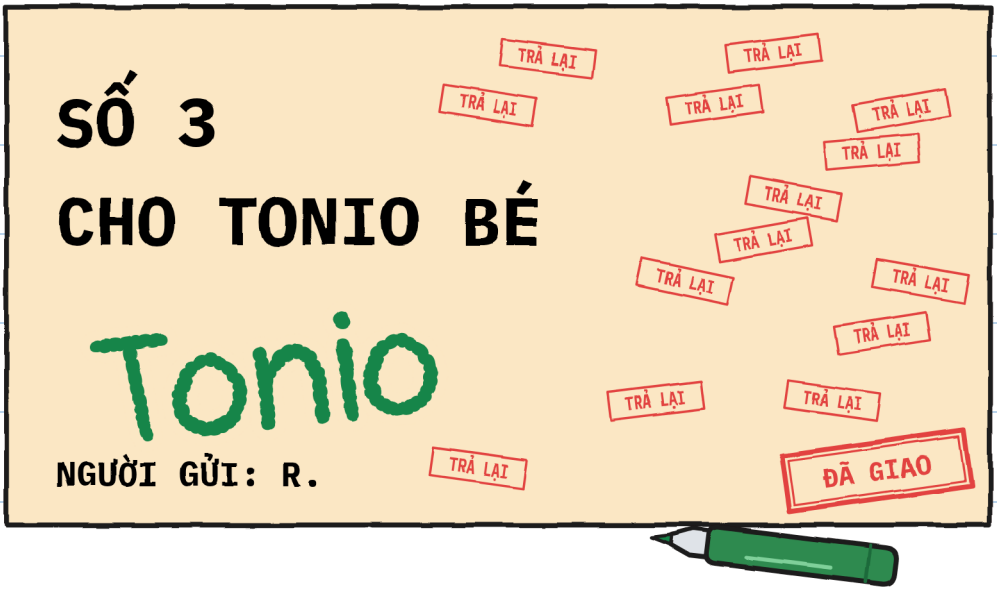
—Tớ ngồi lên tay mình. Để không giúp.

Tớ gấp sổ lại.

Rồi cậu ấy ghi lại hết. —J.

Tonio mở nắp bút dạ và ký.

Trên nhãn ghi "Tonio bé". Chữ ký là "Tonio".

—Ai nhận thì ký —cô Mara nói.

Cô Mara ghi lại việc giao hàng.

—Tớ đổi tấm biển được không?

—Julita hỏi Tonio.

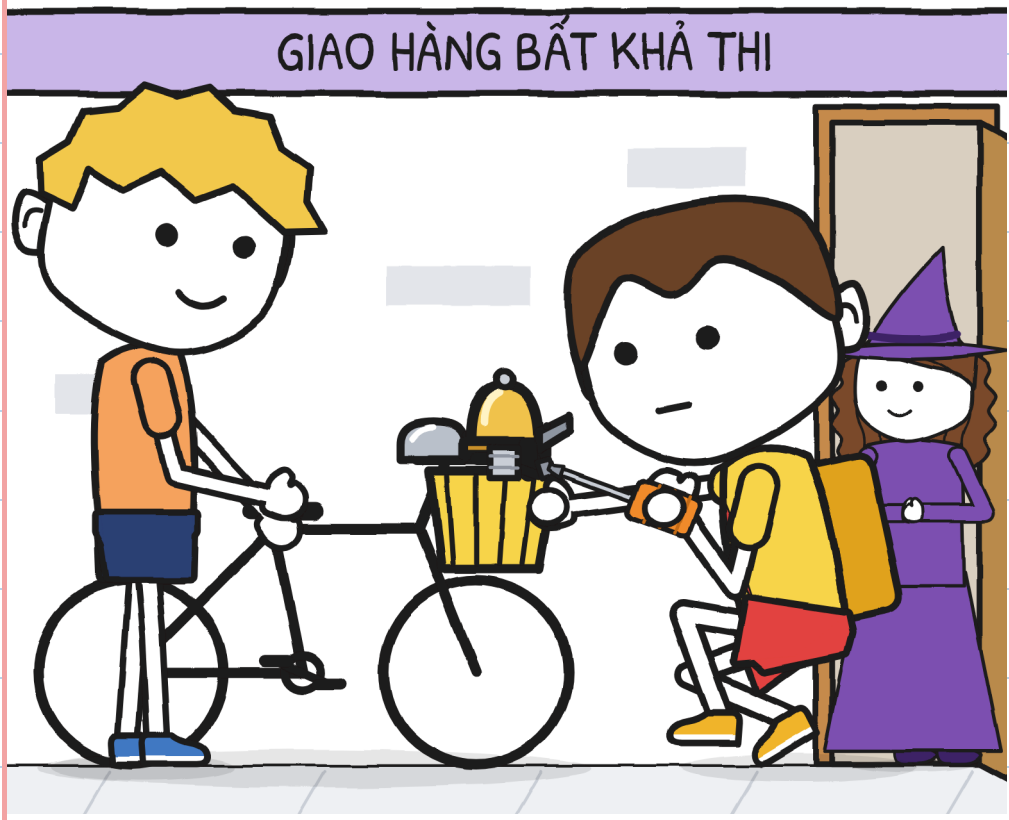
—Được.

Tớ đã hỏi trước. Ghi lại nhé. —J.

—Còn chuông xe của CHỚP? —tớ hỏi.

—Cái đó là của CHỚP. Cái này là của tớ.

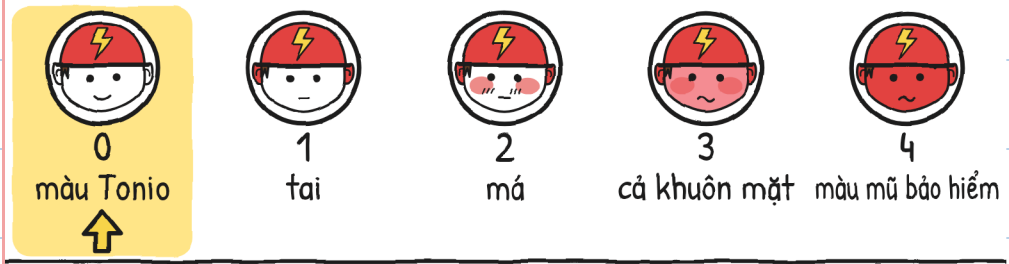
Tonio gắn cái chuông nhỏ. Tớ giữ xe.

Leng keng.

—Cái gì kêu thế? —Bruno hỏi.

—Cái chuông của tớ —Tonio nói.

Tớ nhìn tai cậu ta: không đỏ chút nào.

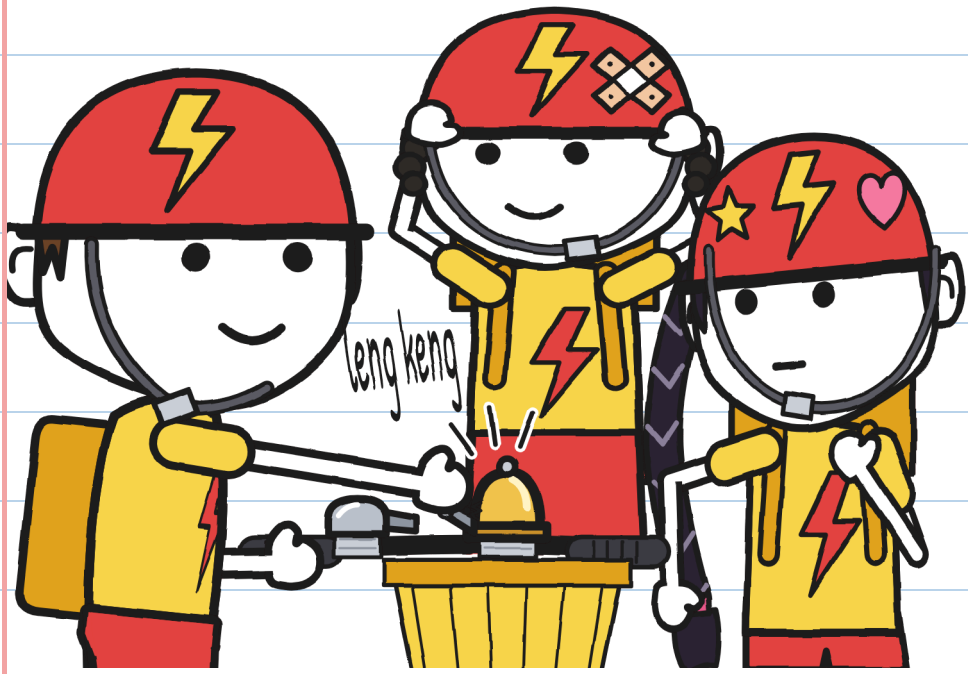
—Tớ tên là Tonio. Còn cậu?

—Bruno.

Tonio bấm cái chuông nhỏ: leng keng.

—Nghe hay đấy —Zoe nói—.

Bọn mình muộn rồi, Tonio.

Cậu ấy nói "Tonio". Chỉ thế thôi. —J.

Đêm đó tớ để rèm kéo lên.

—Lại canh nữa à? —mẹ hỏi.

—Hôm nay con canh xem

có chuyện gì không xảy ra.

Bút dạ không đậy nắp. Gối màu xanh lá. —J.

Trời sáng.
Không có gì kêu.
Không một tiếng leng keng.
Đó là sự yên lặng đẹp nhất của phố tớ.

CHƯƠNG 6

Tạm thời

Thứ Bảy tớ vẽ cái kệ.

Mười bảy gói hàng. Ba chỗ trống.

Cô Mara dán cái nhãn vào sổ của cô.

Cả ba đều đến muộn. Cả ba đều đến nơi.

Tớ chỉ đưa bút cho cậu ấy. —J.

Tonio ngồi vào thùng của cậu ta.

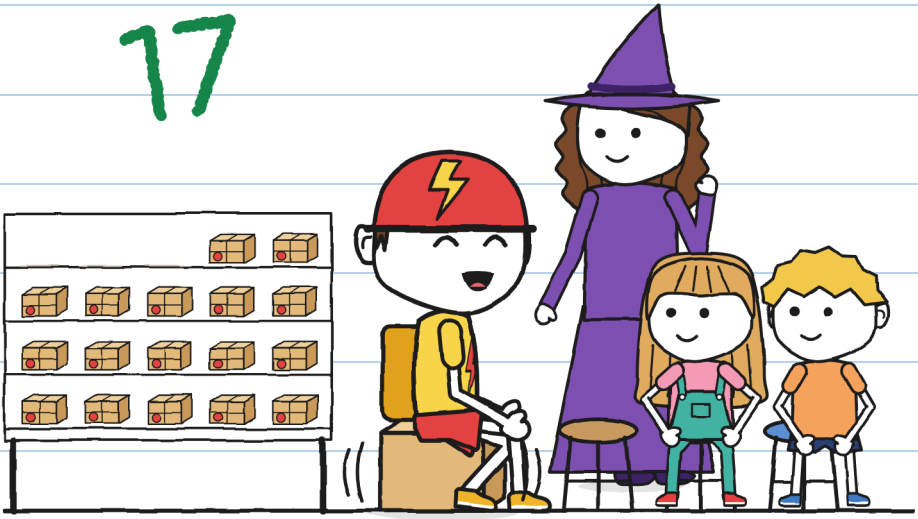
—Chỗ ngồi của cháu,

tạm thời —cô Mara nói.

—Tạm thời thế là đủ rồi ạ —Tonio nói.

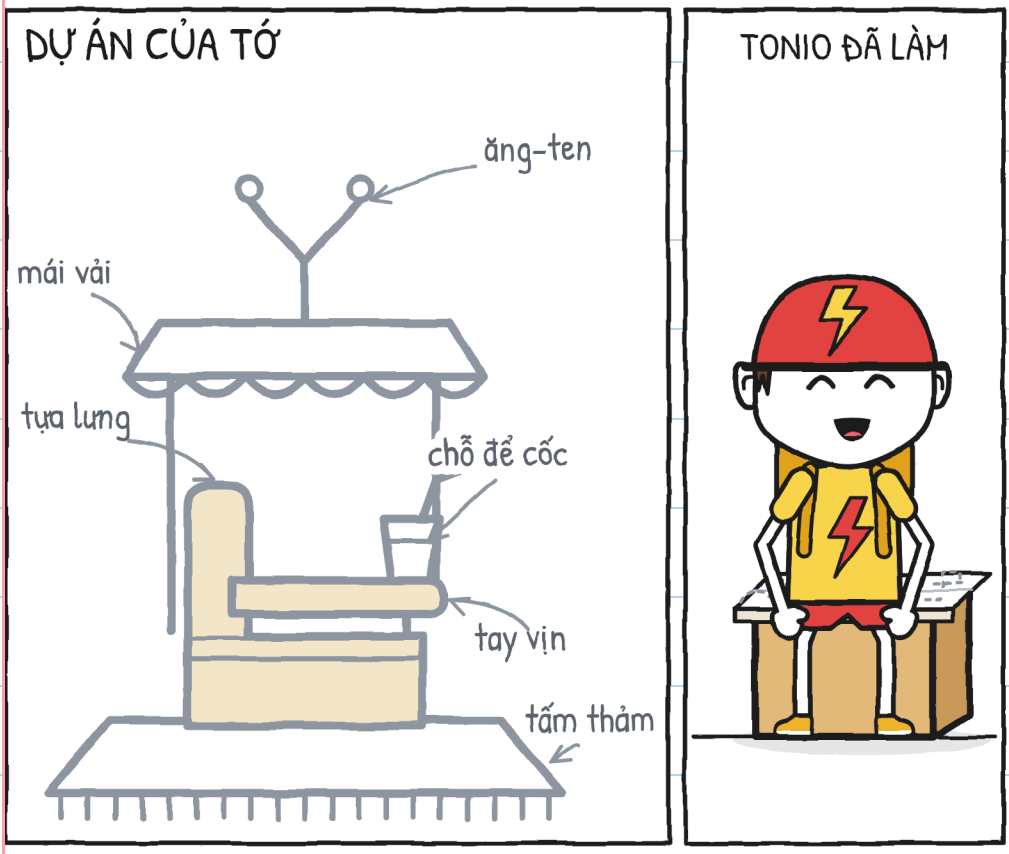
CÒN

17

"Tạm thời" có thể kéo dài nhiều năm. —J.

Tớ cho Tonio xem bản vẽ
cái ghế. Tớ mất cả tuần.

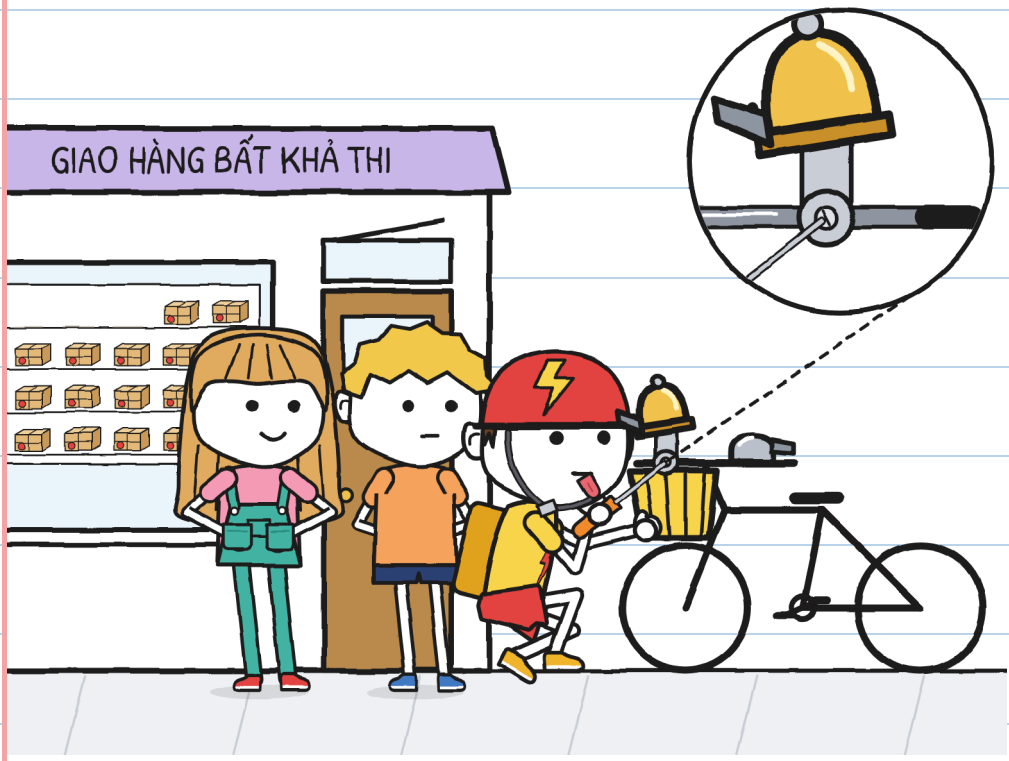
—Cho tớ nhé?

Cậu ta gấp nó lại và ngồi lên.

—Để tớ giữ cho —tớ nói.

—Tớ làm được —Tonio nói.

Tớ nhìn con ốc vít.

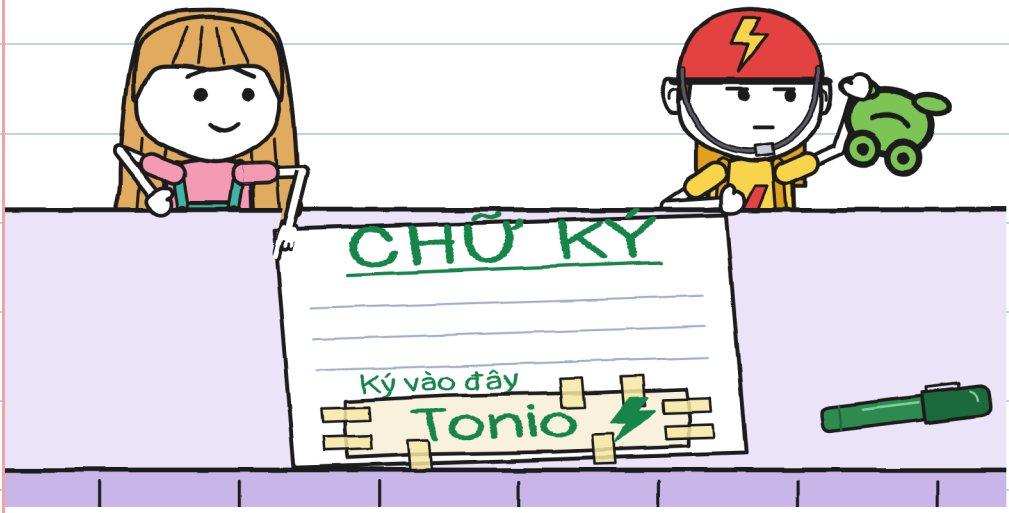

Julita lấy tờ xin chữ ký ra.

—Cậu ký cho tớ một chữ ký thật nhé?

Tonio nhìn xuống dưới tờ giấy.

—Được.

Tớ đáng bị thế. —J.

Một ông cụ đội mũ nồi băng
qua đường chậm rãi.
Tonio phanh lại và đợi.
Leng keng.

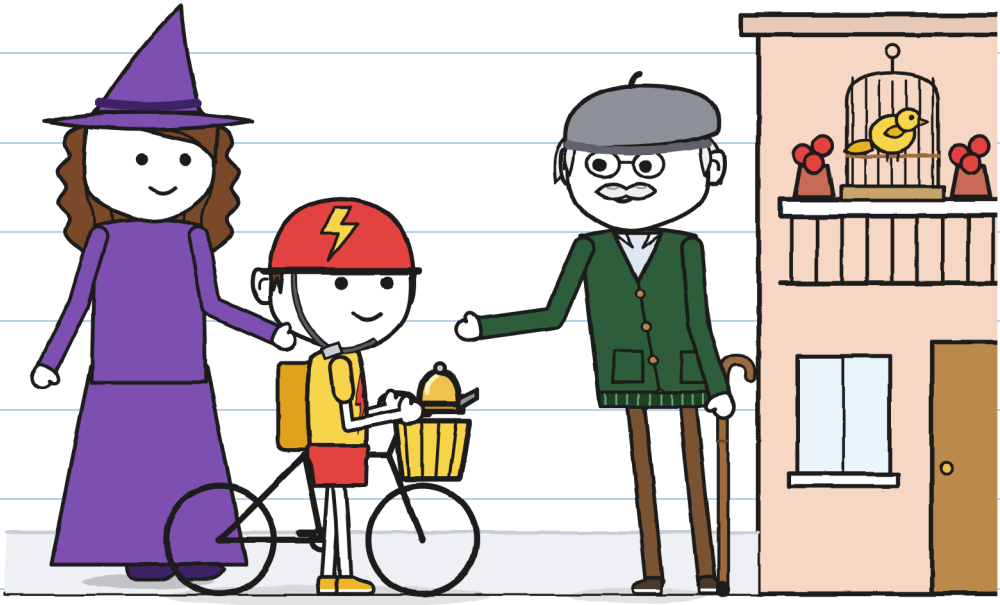

Ông cụ giơ gậy lên chào.

—Đây là ông Antonio, Tonio bé thứ hai —cô Mara nói.

—Hay mình đổi tên nhé? —ông cụ hỏi.

—Tạm thời thì không ạ.

Đã có sáu manh mối. Bọn tớ thêm hai.

ĐIỀU BỌN TỚ BIẾT

R.

1-6 (sổ 2)

7. Biết Tonio.

8. Cái chuông nhỏ: mất nhiều năm.

CÒN NỢ: một lời giải thích.

—Cậu có định cảm ơn không?

—Julita hỏi.

—Cảm ơn và phàn nàn. Cả hai.

Một giờ, cô Vera vào cùng Mẩu.

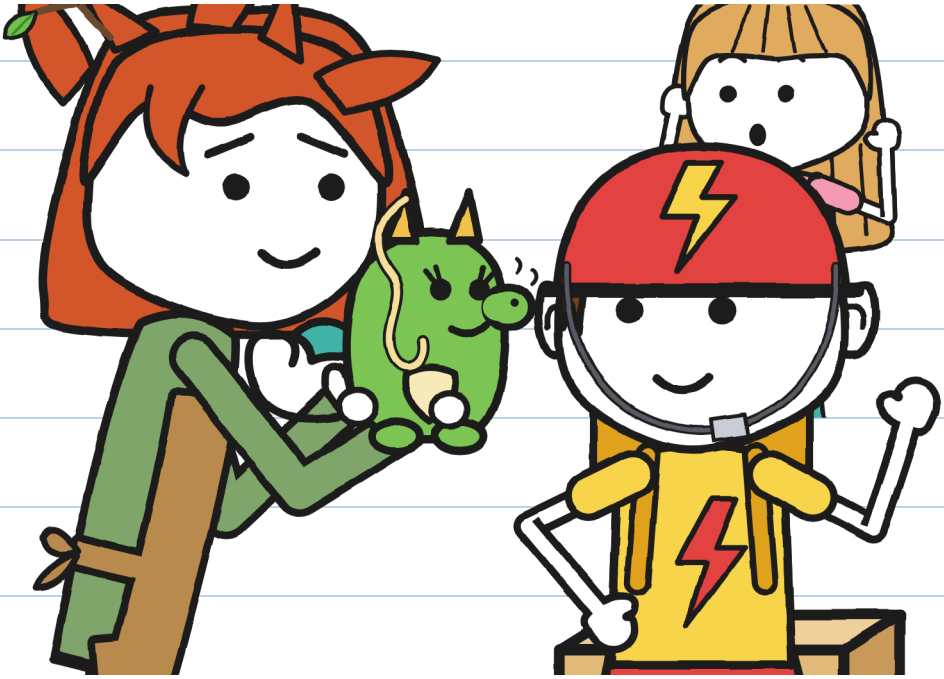
—Mẩu cần một chỗ an toàn.

Mẩu làm cái mặt "không phải con" của tớ.

Giống hệt của cậu. Có cả sợi mì. —J.

—Cô cần ai đó nhanh
không ạ? —Tonio hỏi.
—Phải biết chờ đợi —cô Vera nói.
—Cháu biết.

Tớ cũng biết chờ đợi. Được chưa? —J.

LẦN GIAO SỐ 3. Mỗi người mất bao lâu:

	CHỚP: mười phút.
	R.: nhiều năm.
	Tonio: sáu ngày.
	Julita: mười một phút.

Tonio đi giao hàng.

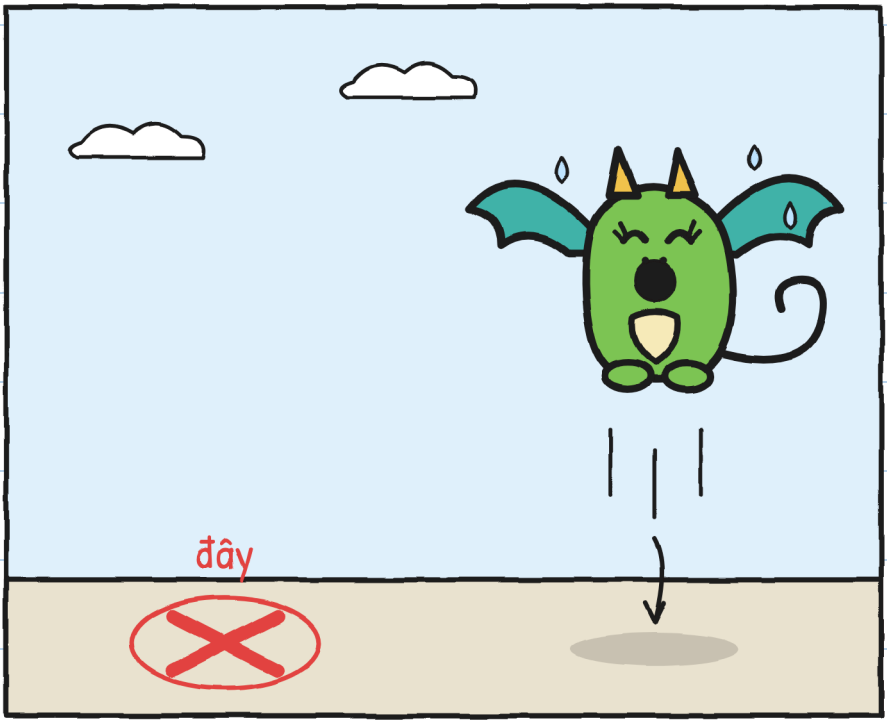
Có tiếng leng keng vang lên.

Lần này chính cậu ta bấm nó.

Tớ vẫn chỉ kêu một mình. —J.

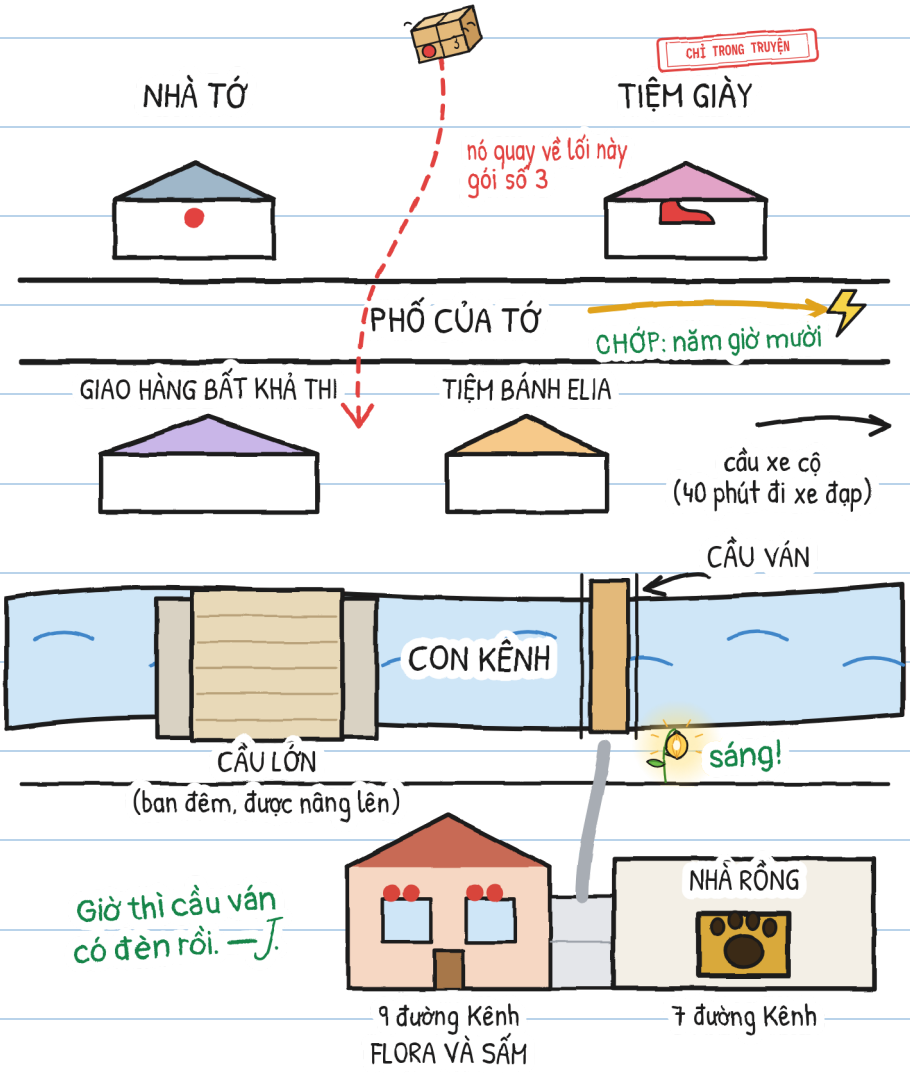
GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI · 4

(sắp ra mắt)

Mẩu đáp xuống đâu? — J.

KHU PHỐ (bản 3)

CHỈ TRONG TRUYỆN
NHÀ TỚ
TIỆM GIÀY
nó quay về lối này gói số 3
PHỐ CỦA TỚ
CHỚP: năm giờ mười
GIAO HÀNG BẤT KHẢ THI
TIỆM BÁNH ELIA
cầu xe cộ
(40 phút đi xe đạp)
CẦU VÁN
CON KÊNH
sáng!
CẦU LỚN
(ban đêm, được nâng lên)
Giờ thì cầu ván có đèn rồi. —J.
NHÀ RỒNG
9 đường Kênh
FLORA VÀ SẤM
7 đường Kênh

CÒN BẠN, BẠN TÊN GÌ?

Tonio từng được gọi là Tonio bé. Giờ cậu ta chọn tên cho mình. Còn bạn?

Tớ muốn người ta gọi tớ là...

Cũng gọi tớ là...

Đừng gọi tớ là...

Tớ là Julita. "J." khi tớ ký. —J.

MỘT CÂU CHUYỆN, SÁU CỠ

Có sáu cỡ, từ 3 đến 16 tuổi, và hơn 20 ngôn ngữ.

CỠ XXS · PRE-A1

CÔ MARA VÀ TONIO CƯỜI. CON THẤY CHIẾC XE ĐẠP ĐỎ KHÔNG?

CỠ XS · A1

Cô Mara suýt cười. Tonio cũng cười. Tớ không thấy cậu ta cười từ hôm thứ Bảy.

CỠ S · A2

Cô Mara phát ra một tiếng, gần như một tiếng cười. Tonio cũng cười. Tớ không thấy cậu ta cười từ hôm thứ Bảy.

CỠ M · B1

Cô Mara phát ra một tiếng động. Giống một tiếng cười. Tonio cũng cười. Tớ không thấy cậu ta cười từ hôm thứ Bảy.

CỠ L · B2

Cô Mara phát ra một tiếng mà ở người khác sẽ là một tiếng cười. Tonio cũng cười. Tớ chưa thấy cậu ta cười từ hôm thứ Bảy.

CỠ XL · B2-C1

Tiểu thuyết minh họa · 13+

Các trình độ theo CEFR chỉ mang tính tham khảo.

Cùng một tiếng leng keng. —J.

DÀNH CHO GIA ĐÌNH VÀ GIÁO VIÊN

Luyện tập từng chương tại linguaula.com

XE ĐẠP THẬT: PHẢI LÀM GÌ

1. Luôn đội mũ bảo hiểm và cài quai cho chắc. Kể cả khi chỉ đi "ngay gần đây".
2. Để người ta thấy và nghe thấy bạn: đèn, quần áo sáng màu và chuông. Chuông để báo; không phải để ra lệnh.
3. Hai tay luôn nắm ghi đông. Nếu có gì làm bạn xao nhãng, hãy dừng lại ở nơi an toàn.
4. Vỉa hè là của người đi bộ: ở đó, hãy dắt xe. Trước khi sang đường, hãy dừng lại và nhìn.

Con dấu CHỈ TRONG TRUYỆN đánh dấu những gì xảy ra trong truyện, còn ngoài đường thì không.

KIỂM TRA XE ĐẠP CỦA BẠN

